

MOST,
AZONNAL!

12

ÉLET IGE

„Készítsétek az Úr
útlejét, egyengessétek
ösvényeit.”

(Lk 3,4)

Vegyük nagyító alá...

Íme egy újabb „ige” az adventi időben, amelynek élésére meghívást kaptunk. Az első keresztények szerint az idézet Keresztelő Szent Jánosra vonatkozik, aki Jézus eljövételét készítette elő. Az Egyház a karácsonyt megelőző időszakban – az előfutárira irányítva figyelmünket – az örömmre hív meg bennünket, hiszen Keresztelő János azt adja hírül, hogy a király hamarosan megérkezik. **Elközelgett az idő, amikor Isten beváltja ígését, megbocsátja bűneinket és megajándékoz az üdvösséggel.**

Ez az ige – amellett, hogy az örömről beszél – egyben arra ösztönöz, hogy egész létünk új irányt vegyen, hogy gyökeresen változtassuk meg az életünket. Keresztelő János azt hirdeti, hogy elő kell készíteni az Úr útlejét.

De milyen útlejéről van szó?

Jézus, mielőtt kilépett volna a nyilvános életbe, hogy megkezdje működését, kiment a pusztába. Ez volt az Ő útleje. S ott a pusztában – túl azon, hogy bensőséges, mély kapcsolatra talált Atyjával – különböző kísértéseket is átél, közösséget vállalva így minden emberrel. **Az után győztesen került ki belőlük.**

Ugyanezt az utat fedezhetjük fel a halálában és a feltámadásában is. Mivel a maga útlején mindvégig kitartott, Jézus „útlejét” lett számunkra, akik még útlejen vagyunk.

Ő maga az útlej, amelyen el kell indulnunk, ha tökéletesen be akarjuk tölteni emberi hivatásunkat, ami nem más, mint teljes közösség Istennel.

Hogyan készítsük elő az utat?

Egymás után hárítva el azokat az akadályokat, amelyek abból fakadnak, hogy szűk a látókörünk és gyenge az akaratumk.

Bátorságra van szükségünk, hogy eldöntsük: a saját utunkat járjuk vagy azt, amit Ő képzelt el számunkra; a saját akaratumk tetszik vagy az Ővé; a saját programunkat követjük vagy a mindenható szeretetében elgondolt tervét.

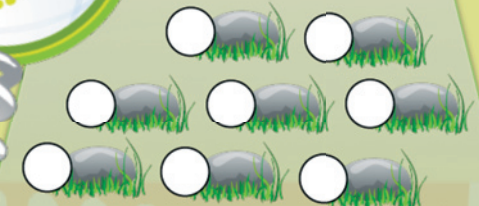
A megvalósult keresztények jó, praktikus és okos módszert tanítanak nekünk: most, azonnal. A jelen pillanatban távolítsuk el a köveket, melyek akadályoznak az útlejen, hogy ne a mi akaratumk éljen bennünk, hanem az Ővé.

Történet egyszer:
Stefan – India**Bárki hibázhat**

Nem olyan régen együtt fociztunk Rajivval és néhány haverommal. A meccsnek egy döntő pillanatában elrontottam a kapuralövést. **Természetesen a csapattársaim mérgesek lettek rám, és én is megharagudtam rájuk.** Viszont Rajiv, a csapatkapitány, különösen dühös volt rám, és megsértett. Rosszul esett, és attól a naptól nem néztünk egymás szemébe. De néhány nap elteltével nem bírtam tovább, megértettem, hogy el kell felednem a történeteket. Így egy nap, amikor művészeti oktatásból vizsgára készültünk, láttam, hogy Rajiv nagyon nehezen rajzolja meg a figurákat. Arra gondoltam, hogy ez a jó alkalom **az első lépés megtételére. Nagyon meglepődve nézett rám és nagyon örült a segítségemnek.** Aztán, amikor beszéltünk, mondta, hogy bárki hibázhat, és hogy ő is hibázott. **Azóta ismét jó barátok vagyunk.**

Játsz&Tanulj:

Jelöljünk be egy követ, ha eltávolítottuk egy akadályt arról az útlejen, ami Jézushoz vezet.

www.teens4unity.net